

Grodprinsen

En kväll för länge sedan tog en ung prinsessa på sig sin hätta och sina träskor och gick ut för att ta sig en promenad i skogen. Efter en stund kom hon till en vacker springbrunn, där hon satte sig ner, för att vila. Hon hade en gyllene boll i sin hand. Det var hennes favoritleksak, som hon nästan alltid gick och jonglerade med. Hon satt nu vid brunnen och kastade bollen upp i luften för att sedan fånga den när den föll ner. Efter en stund kastade hon den så högt, att hon missade att fånga den. Bollen föll ner på marken, studsade iväg och rullade sedan på marken tills den så småningom föll ner i brunnen.

Prinsessan tittade i brunnen efter sin boll, men brunnen var väldigt djup, så djup att hon inte såg botten på den. Hon började olyckligt gråta över sin förlust och sa: "Om jag bara kunde få min boll tillbaka igen, skulle jag ge bort alla mina fina kläder och juveler, ja allt som jag hade i denna värld."

Medan hon pratade, stack en groda upp huvudet ur vattnet och sa: "Prinsessa, varför är du så ledsen?"

"Äh!" sa hon, "Vad kan väl du göra för mig din elaka groda? Min gyllene boll har ramlat ner i brunnen." Grodan sa då: "Jag vill inte ha dina fina kläder, dina juveler eller pärlor men om du kommer att älska mig, låta mig leva med dig, äta från dina gyllene tallrikar och sova i din säng, då skall jag ge dig tillbaka din boll." "Vilket trams", tänkte prinsessan, "den här dumma grodan pratar. Han kan ju inte ens komma ur vattnet för att besöka mig, men han kan nog hämta min boll. Därför skall jag säga att han får allt han ber om." Hon sa då till grodan: "Om du hämtar min boll, skall du få allt du bett om."

Grodan dök då ner under vattnet och efter en stund kom den upp igen med bollen i munnen och lade den på brunnskanten. Så snart prinsessan såg bollen, sprang hon förtjust fram och plockade upp den och tänkte inte mer på grodan, utan sprang

hem så fort hon kunde. Grodan ropade efter henne: "Stanna Prinsessa! Du lovade ju att ta mig med!" Men hon stannade inte för att lyssna på honom.

Nästa dag, precis när prinsessan hade satt sig ner för att äta middag, hörde hon ett konstigt ljud: "Tap, tap, plask, plask" som om något kom upp för marmortrapporna. Strax därefter hördes en lätt knackning på dörren och en röst ropade:

"Öppna dörren, min älskade prinsessa!

Öppna dörren och släpp in din käreasta!

Kom ihåg vad du lovade mig där nere vid brunnen!"

Då sprang prinsessan fram till dörren och öppnade den. Hon fick då syn på grodan, som hon fullkomligt hade glömt bort. Vid denna syn blev hon rädd, stängde snabbt dörren och återvände till bordet. Hennes far, kungen, såg att något hade skrämt henne och frågade vad det var. "Det är en otäck groda vid dörren." sa hon, "Han hämtade upp min boll ur brunnen i morse. Jag lovade honom, att han skulle få leva med mig, eftersom jag trodde att han aldrig skulle kunna komma upp ur brunnen och komma hit. Men nu är han här vid dörren och vill komma in."

Medan hon pratade knackade grodan återigen på dörren och sa:

"Öppna dörren, min älskade prinsessa!

Öppna dörren och släpp in din käreasta!

Kom ihåg vad du lovade mig där nere vid brunnen!"

"Det du lovat måste du hålla." sa kungen till prinsessan, "Så gå och släpp in honom." Prinsessan gick till dörren och släppte in grodan, som hoppade in i rummet med de klafsande ljuden från sina grodfötter: "Tap, tap, plask, plask". Han fortsatte så ända fram till bordet nära den plats där prinsessan satt. "Snälla, lyft upp mig på en stol", sa han till prinsessan, "och låt mig sitta intill dig". Så snart hon gjort det, sa grodan: "Ställ din tallrik nära mig, så att jag kan äta från den."

Hon gjorde så och när han ätit så mycket han kunde, sa han: "Nu är jag trött. Bär mig upp till ditt rum och lägg mig i din säng." Prinsessan tog honom då, om än motvilligt, i sin hand, bar upp honom till sitt rum och lade honom på sin kudde." Där sov grodan hela natten. Så snart det var ljus hoppade han upp ur sängen, hoppade nerför trapporna och gick ut ur huset. "Nå äntligen," tänkte prinsessan, "nu har han gått och han kommer inte att besvara mig mer."

Men hon bedrog sig för till kvällen hörde hon samma konstiga steg i yttertrappan, samma knackning på dörren och grodans röst som ännu en gång ropade:

"Öppna dörren, min älskade prinsessa!

Öppna dörren och släpp in din käre!

Kom ihåg vad du lovade mig där nere vid brunnen!"

När prinsessan öppnade dörren, kom grodan in och sov på hennes kudde tills morgonen kom. Den tredje kvällen gjorde han det igen, men när prinsessan vaknade, följande morgon, blev hon väldigt överraskad. Hon såg då inte en groda utan en vacker prins, som såg på henne med de vackraste ögon hon någonsin sett.

Han berättade att han blivit förtrollad av en ond fe, som hade förvandlat honom till en groda och att han så skulle förbli, tills någon prinsessa tog honom ur brunnen och lät honom äta från sin tallrik och sova i sin säng i tre nätter. "Du har nu brutit förtrollningen", sa prinsen, "och jag har inga andra önskningar än att du vill följa med mig till min fars kungarike, där jag kommer att gifta mig med dig och älska dig så länge jag lever.

Den unga prinsessan dröjde inte länge innan hon svarade ja till allt. Samtidigt körde en kusk fram en ståtlig vagn med åtta vackra hästar prydda med plymer, fjädrar och gyllene selar. Bakom vagnen red prinsens trogne tjänare, Henrik, som hade varit så olycklig under sin härskares förtrollning, att hans hjärta nästan brustit.

De tog då farväl till kungen och satte sig i vagnen. De for glada och förväntansfulla iväg mot prinsens kungarike, dit de utan några förhinder anlände och där levde de lyckliga i många, många år.